

WOENSDAG 10 NOVEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor elke plaatsing.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Donderdag en Zaterdag, is f 3 drie maanden.

Binnenlandsche berigten.

RUSSLAND en POLEN.

Petersburg, 29 oct. Op het bericht van den bevelhebber der linie aan de oevers der Zwarte zee, heeft de keizer aan den geestelijken des forts Tenginsk, gedurende de aanvallen en de blokkade, welke de Russen van den 9den tot den 18den april dezes jaars op het fort bewerkstelligden, zich steeds met het in de hand op de wallen bevond en de soldaten eigen voorbeeld tot de vervulling hunner pligverboorde, wegens zijne opoffering en heldenmoedigheid een gouden kruis aan het St. Joris-band te (Pr. St. Z)

ZWITSERLAND.

Zürich, 28 oct. Een Zwitsersche blad, *Der pädagogische Beobachter für Eltern, Lehrer und Schüler*, geeft de volgende schets van den tegenwoordigen toestand des bondgenootschaps: »Zwitsersche politieke staat heeft sinds eenige jaren gruwelijke voortgang gemaakt. De partij der reactie ging in Zürich een bloedig oproer; daarna vloot burgerbloed in Aargau, in Tessin. Schennis van staatswet, en wettelijke, geweldadige vernietiging van de dragers kwam aan de orde van den dag; het was een misstap, Lucerne volgt zijn voorbeeld in de reactionaire pogingen. Het heiligste, het waardigste werd door onrechtvaardigheid aan middel, tot middel van onrechtvaardigheid hartstogten ontwaakt. Alzo geschiedde van Zwitsersland gedurende de twee jaren een gruwelijk toneel van oproer, bloed, trouweloosheid, misleiding en demoralisering. De bevolkingen der meeste kantons zijn verontwaardigd, hier door politieke meningen, ginds door vrees. De waardigheid der overheden ligt in afzien; de heilichheid der staatsregeling is geschonden, de eerbied aan de wet wordt geweigerd. De staat staat op vijandigen voet met een gedeelte van zijn bevolking; de krijgsmacht verliest meer en meer het vertrouwen in zijne aanvoorders; de stand der onderwijzers is gering van zijne overheid, een groot gedeelte van de bevolking keurt in de en met verbittering de overheid der bonds-overheid af.

ENGELAND.

Londen, 5 nov. De tijdingen uit Dublin van 2 nov. zijn belangrijk. Danks te voren heeft de vermaarde lord-mayor van die groote stad is verlaten van den raad, de uiterste moeite om zich naar zijn huis te begeven, uit hoofde van de volkomenheid, welke zich op zijnen weg inde stad had betoond. Het volk te bewegen niteen te gaan, om de heer O'Connell zich in zijn rood fluwelen mantel te laten gevoelen tabbaard en de baret op het hoofd. Terstond weergalende de lucht van de volkomenheid. De vensterramen waren bezet met wuifels, inzonderheid vrouwen, die met hunne handen hebbende, sprak de vergaderde menigte aan: »De dag van heden is een groote dag voor ons land. Ik ben inderdaad verbaasd, mij tot verheven te zien; het is een dag van zegen en ginselen der burgerlijke en godsdienstige vrijheid plaats, waar men nimmer daarvan had kunnen denken; bijaldien onder u lieden toetallers zich verzoeken ik ben deze overwinning met matigheid en mijn voorbeeld te volgen door heden avond te zeggen, maar dat dit glas slechts water bevatte. Welk een schoone dag voor ons land, en welk een afschaffing der unie met de

functiën van lord-mayor bekleed te zien. Dit is slechts de voorbode van heiligen u te wreken staat, zoodra gij een onafhankelijke wetgeving zult hebben. Thans vermaan ik u, rustig huiswaarts te keeren, want ik ben vermoed door de werkzaamheden van den dag, en beloof u, dat ik nog dikwijls het genoege zal hebben u te zien.» Zoodra de nieuwe lord-mayor in zijn rijtuig was gestapt hernieuwden zich de toejuichingen met een moeijelijk te beschrijven geestdrift. Duizende menschen hadden op eenen plegtigen omgang gerekend en waren uit dien hoofde omstreeds het standbeeld van Willem IV bijeengekomen; doch de heer O'Connell heeft eenen anderen weg genomen, een oogenblik op het stadhuis vertoefd en zich vervolgens naar het Merriouplein begeven, waar de volkomenheid hem verbeidde. Zoodra hij verscheen weergalende de lucht van vitals; nog nimmer heeft het volk des zelfs vreugde met zoo veel geestdrift te kennen gegeven. De heer O'Connell sprak de vergaderde menigte in dezer voege aan: »Nimmer is een grotere revolutie dan de tegenwoordige tot stand gekomen. Wie zou voor 50 jaren hebben gezegd, dat ik ter eeniger tijd lord-mayor van Dublin zou wezen; wie zal thans durven zeggen, dat ik, catholieke lord-mayor van Dublin, benoemd door mijne medeburgers, niet het geluk zou hebben de unie te doen intrekken en de veel grotere eer, om in de Iersche Kamer der Gemeenten deze groote stad te vertegenwoordigen. Thans, nu ik voor uwe regten kan zorgen, zal ik al mijne pogingen aanwenden om de belangen der stad te bevorderen, de zedelijkheid aan te moedigen en de onrechtvaardigheid te bestrijden. Een van de daartoe in het werk te stellen voornaamste middelen zal zijn het aanmoedigen van het teetotalismus. Mijne vrienden gij hebt een vreedzame zege behaald.»

Londen, 6 nov. Het onderzoek naar al de bijzonderheden, tot den moedlottigen brand in den Tower betrekkelijk, wordt met ijver en tevens met de stiptste geheimhouding voortgezet. Maar al te zeer blijkt het, dat de begroting der schade door het gerocht niet overdeven is, en dat men, onder anderen, het aantal der vernielde geweren gerust op veel meer dan 250,000 kan berekenen. Eene groote menigte anderen, in de bomvrije kelders geborgen, schijnt echter bewaard te zijn gebleven.

— Over Marseille heeft men hier berigten uit Bombay en Macao, (den voornamen inhoud daarvan hebben wij gisteren alreeds onder het artikel *Parijs medegedeeld*.) Uit eenen, bij die zelfde gelegenheid ontvangen brief blijkt, dat de Chinezen het oogenblik van verademing, hun door het weder verlaten van Canton door de Engelsche troepen gegund, niet laten verloren gaan, om zich op nieuw in gedachten staat van tegenweer te stellen, en dat niet alleen de oude forten hersteld zijn, maar ook zelfs nieuwe daarbij worden gebouwd, over welken ijver zijner commissarissen de keizer hun zijne tevredenheid heeft betuigd bij een rescript van den volgende inhoud:

»De Engelsche honden zijn thans, tot tweemaal toe, voor mijne zeggende troepen geweken, en gij zijt dappere mannen, van die overwinning te hebben kunnen bevestigen. Gij hebt met die barbaren weten tijd te winnen (dit is de eenige toespeling op het betalen der millioenen) en dit is wel; zoo zij het hoofd onderhalen en de gepaste ceremoniën in acht nemen, zoo kunt gij hen hunnen handel, als vroeger, laten voortzetten; maar zorgt evenwel dat gij al de oude forten wel versterkt en er nieuwe bij bouwt, alles in den besten staat van tegenweer brengende. Houdt een wakendoog op de Engelschen, en zoo ze tot den laatsten man uit, zoo zij zich op nieuw wederstaanig durven betoonen.»

— De in de ontvangers tijdingen uit China hebben

hier veel tevredenheid verwekt, daar men denkt dat de nieuwe opperbevelhebber krachtige maatregelen zal te nemen om de Chinezen tot rede te brengen.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 nov. De koning is heden te Parijs gekomen en heeft in den raad der ministers voorgezeten, waarna hoogstdezelve naar St. Cloud is teruggekeerd.

— Graaf *Pahlen*, de Russische gezant bij het Fransche hof, vertrekt voor eenige maanden naar St. Petersburg. Volgens sommigen zal hij door prins *Galitzin* vervangen worden.

Wederkeerig wordt de heer *de Barante*, ambassadeur van Frankrijk te St. Petersburg, met een verlof voor verscheiden maanden eerstdaags alhier verwacht. Gedurende zijne afwezigheid zal de heer *C. Périer* met de zaken van het gezantschap belast wezen.

— Gisteren nacht hebben vier commissarissen van politie last ontrangen zich van eenige personen, meestal vreemdelingen, in hunne woningen meester te maken; maar allen hadden middel gevonden om aan deze nasporingen te ontsnappen.

— De staat der zaken te Barcelona blijft nog groote ongerustheid inboezemen. Op het gerucht dat twee commissarissen, door de junta naar den kapitein-generaal van *Halen* afgezonden, om hem de sloping van de citadel te berigten, vermoord waren geworden, zijn twee en twintig personen, en daaronder de bisschop van Barcelona, in hechtenis genomen. Onder de bevolking heerschte groote opgewondenheid.

— De junta's, die zich sedert de oproerige bewegingen te Pampelona gevormd hadden, zijn bij een decreet, den 27sten oktober te Vittoria uitgeroepen, ontbonden. Bij een ander decreet, van den 29sten derzelfde maand, wordt het bestuur der provincien geregeld.

— Denkelijk zal het jaargeld, dat *Maria Christina* uit de schatkist van Spanje trekt, vooreerst ingehouden worden, tot dat de Cortès daarop nader zullen hebben besloten.

— *O'Donnell* en velen der overige ontvlugte hoofden van den jongsten opstand hebben, naar verzekerd wordt, Orleans en Tours tot hunne verblijfplaatsen gekozen.

BELGIE.

Brussel, 7 nov. Het geregtelijk onderzoek ten laste der zaamgezworenen wordt met den meesten ijver voortgezet; naarmate het vorderingen maakt, erkent men al meer en meer, gelijk wij voor eenige dagen gezegd hebben, dat de openbare orde ernstige gevaren heeft gelopen, en dat deze poging tot onrusten, bijaldien zij niet in tijds waren tegengegaan geworden, de moedlottigste gevolgen voor de openbare rust na zich zoude slepen en een groot aantal slagtoffers gekost zou hebben.

Binnenlandsche berigten.

Gravenhage, 7 nov. Bij koninklijk besluit van den 4 dezer is benoemd tot advocaat-generaal bij den Hoogen Raad, *mr. P. N. Arntzenius*, tot dat vacante substituit griffier bij dien raad.

— Naar men verneemt zijn bij het corps der genie een aantal officieren van dat wapen op non activiteit gesteld. Men telt daaronder den kolonel *Oortwijn*, aan wien bij die gelegenheid de rang van generaal-majoor is toegekend geworden, de kapiteins *de Keth*, *Brock*, *Huguenin*, *Jooss*, *Pauw* en anderen.

— De heer *A. M. Anthony* is erkend als vice-consul van Zweden en Noorwegen te Rotterdam.

— Men verneemt, dat *E. M. van af 1. jannari* aanstaande, eenmaal ontslag verleend heeft van den heer

C. J. Wenkebach, uit zijne betrekking van raad-adviseur bij het departement van binnenlandsche zaken.

— Z. M. heeft den heer J. B. Rekaar, lid der provinciale staten van Zeeland en burgemeester der stad Sluis, vergund, om zoo wel op Zr. Ms. verjaardag, als op dien van H. M. de koningin, het aan hem, als kommandant der oerwacht aldaar, verleende metalen kruis te dragen, zoodanig als hij het van zijne medeburgers in goud gevat en met diamanten versierd, ten geschenke gekregen heeft.

— Bij koninklijk besluit, van den 29sten oktober, is de kapitein-luitenant ter zee S. R. van Franck, kommanderende Zr. M. stoomschip de *Etna*, eervol van dat bevel ontslagen, en hetzelfde opgedragen aan den luitenant ter zee der 1ste klasse W. T. Baars.

Mengelwerk.

Spiegelgeling.

Geen voorbeeld zoo gevaarlijk en van verderfelijker strekking, dan steeds de misslagen van staatslieden ongeschied te laten, of de dwalingen of misdaden, welke op de belangen van miljoenen terugwerken, met dezelfde toegenueerdheid jegens de menschelijke zwakheid te behandelen, welke wij, in de oefening der christelijke liefde, mogen toonen jegens de meer vergefelijke overtredingen, welke enkel eenen bijzonderen persoon treffen, meestal den kwaaddoener zelve. Van den heer Fox moet het gezegd worden, dat, terwijl zijne politieke grondbeginsels waren gevormd naar het echte model van de school der Whigs, en gevoegd bij zijne stelling als weerstrevende de oorlogszuchtige en onderdrukkende politiek van het gouvernement, hem aanzetteden om de vrijheid van Amerika te verdedigen en de zaak des vredes te ondersteunen, beide in dien en in den Franschen oorlog, hij echter deze grondbeginselen bestendig wijzigde, overeenkomstig zijne eigene stelling en omstandigheden als hoofd eener partij, makende de eersucht van den man en het belang zijner volgelingen tot den heerschenden regel van zijn gedrag.

Fox vormde eene coalitie met lord North, wiens persoon en politiek hij zijn gansche leven had trachten in minachting te brengen; wiens verkeerd bestuur in Amerika de oorzaak was geweest, dat het rijk bijna was te niet gegaan, en wiens grondbeginsels volkomen strijdig waren met de zijne.

Het gelukte den heer Fox en lord North om het ministerie van lord Sandwich en den heer Pitt omver te werpen en hunne plaatsen in te nemen, welke zij voor eenige maanden behielden, toen de koning hun, tot algemeene vreugde, hun ontslag gaf; terwijl lieden van alle rangen en partijen en secten zich vereenigden in één gevoel van walging over het onnatuurlijk verbond (1).

Terwijl de partij van Rockingham, gedurende vele jaren, van het bestuur was uitgesloten, ijverde zij luide tegen misbruiken van allerlei soort, in het bijzonder tegen de buitengewone verkisting van de publieke gelden in de verschillende departementen.

Ook kan het niet ontkend worden, dat gedurende den zeer korten tijd dat de schatkist onder hun beheer was, hetwelk geene drie maanden te boven ging, zij de opregtheid hunner verbintenissen trachten te toonen. Burke, welke met angstige bezorgdheid ijverde voor de hervorming, maakte zich niet weinig verdienstelijk jegens het buitenland door zijne poging om buitensporige aanvragen te verminderen, of verouderde en in verval geraakte inrigtingen van allerlei soort af te schaffen; doch met het leven van lord Rockingham hielden deze pogingen geheel op.

Van het tijdstip hunner vereeniging met lord North, toen zij begonnen te rekenen op een gerust bezit van magt en voordeelen, ten minste voor eenige jaren, ten gevolge hunner sterkte in de beide Huizen van het Parlement, schenen zij aanmerkelijk verslapt te zijn in de strengheid hunner politieke grondbeginsels. Boven alles toonden zij eenen bestissten tegenzin tegen elke hervorming, welke niet van henzelven uitging, en welke niet aan hun eigen ministeriële toezigt onderworpen was. Een treffend bewijs van deze daadzaak vertoonde zich vóór het einde der zitting.

De heer Pitt, die al hunne gedragingen gadesloeg en al hunne maatregelen met ijverzucht zoowel als onverdroten oplettendheid volgde, trad op met een ontwerp van wet, ten einde regelmatigheid te brengen in de gratificatiën, regten en andere emolumenten, welke in de meesten der openbare ambten ontvangen werden; doch in plaats van eenige ondersteuning bij de andere zijde van het Huis te vinden, zoo als natuurlijk had mogen verwacht worden, ontmoette hij den warmsten tegenstand van

dien kant. Lord John Cavendish, de kanselier van de schatkist, was te opregt om de nuttigheid van het voorgestelde doel geheel tegen te spreken, en stelde zich dus te vreden, met het plan gedeeltelijk en zijdelings tegen te werken. Maar Fox en Burke overlaadden de bill, haren outwerper en de administratie, waarvan hij korteling een deel had uitgemaakt, met de strengste benamingen of beschuldigingen. Een van de hoofdpunten, waarop zij gewoonlijk hunne bespotteling en verachting uitpatteden, was de redevoering, van den troon uitgesproken bij de opening der zitting.

Dit opstel wilden zij beschouwd hebben als eene massa van ongemeende beloften, deels uit zich zelve ongeschikt om in praktijk te worden gebragt, deels slechts bestemd, om de menigte om den tuin te leiden. Pitt was dus voornemens om de administratie, van welke hij een aanzienlijk deel had uitgemaakt, te zuiveren van zulke beleedigende aantijgingen, en toen hij den maatregel ter tafel bragt, merkte hij aan, dat deze zou toonen dat, »Zijner Majesteits redevoering» niet vol was van enkel ledige betuigingen, maar dat »integendeel de ministers van dien tijd, zoo zij aan het »bestuur gebleven waren, besloten hadden om dezelve »in al hare deelen ten uitvoer te brengen. Burke, verontwaardigd, en gedurende vele jaren gewoon om tegen lord North, terwijl hij in de beslomeringen van den Amerikaanschen oorlog gedompeld was, eene zeer scherpe taal te voeren, bedacht niet genoeg, met hoe verschillend eene tegenpartij hij nu te kampen had. In eene van die vlagen van toorn, aan welke hij onderhevig was, oprijzende, riep hij uit, dat »het gedrag van het gewezen »kabinet moest worden ten toon gesteld, ten welken »einde hij zou voorstellen om zekere papieren ter tafel te »brengen. Het Huis zou dan op eens de plannen van »voorgewende hervorming voor zich hebben en dezelve »kunnen vergelijken met de uitvoering van misbruiken. »Uit die vergelijking moge dan worden opgemaakt of de »bedoelde redevoering niet met betuigingen en beloften »praalde, terwijl hunne maatregelen vol misdadigheid waren.»

Zulke sterke uitdrukkingen konden door Pitt niet onbeantwoord worden gelaten.

»Laat het geschil tusschen ons,» antwoordde hij, »onmiddellijk worden getoetst, en een volkomen onderzoek ingesteld. De edele heer weet het best, of het »ter tafel brengen van plannen tot theoretische hervormingen, en het plegen van practische misbruiken in »de ambten, al of niet in denzelfden persoon zamengaan.» Daar er geen woord tot antwoord van de ministeriële zijde werd geproken, ondervond de regelings-bill van Pitt dien avond geene tegenkanting meer.

(17de juni). Bij hare verdere doorzetting echter ondervond zij allerlei soort van indirecte tegenkanting; lord John Cavendish zelf stelde haar als noodeloos of nutteloos voor, ofschoon Pitt, nu in al de bijzonderheden harer bedoelde werking tredende, zich stellig overtuigd verklaarde, dat zij der natie ten minste veertig duizend pond jaarlijks uitwinnen zou. Fox herhaalde de woorden, door den kanselier van het exchequer gebezigd, bij welke Burke voegde, dat de bill het tegengestelde van ware oeconomische hervorming inhield, dewijl zij, in plaats daarvan, slechts afpersing en verhooging aan zou brengen. Sommige van de vergelijkingen en toespelingen, door Burke in het bijzonder gemaakt, en welke op eene verachtelijke wijze op Pitt doelden, als een plannenmaker en hervormer, schenen, wanneer zij van zijne lippen kwamen, zijne toehoorders niet weinig te verwonderen, daar hij zelf zoo kortelings aanspraak had gemaakt op algemeene goedkeuring door dezelfde middelen. Daar het echter te onregtmatig mocht schijnen, niet toe te staan, dat de bill in het Huis der Gemeenten zou doorgaan, lieten de ministers toe, dat zij aan de Pairs werd opgezonden; maar daar schaarde zich de geheele magt van het bestuur in slagorde tegen den maatregel. Zelfs de hertog van Portland, die zelden eenige proeven van weisprekendheid gaf, brandmerkte hem als »meer eene kwaal dan eene remedie;» terwijl lord Fitzwilliam denzelven beschreef als zijnde beide beuzelachtig en kwellend van nature. Dus aangevallen, werd de maatregel ten laatste geweigerd. Zulke een tegenzin, betoond tegen dezelfde outwerpen van afschaffing, die zij zelve, slechts weinige maanden te voren, met zooveel ijver, hadden geveinsd te willen invoeren, zelfs in het paleis, en aan de tafel van den soeverein, klaarblijkelijk, wist zij nu waren voorgesteld geworden van eene vijandelijke zijde, miste niet, eenen verdienden indruk op den publieken geest te maken. Het werkte mede tot de ongunst van het ministerie in alle deelen van het koninkrijk; en daar het hen eenigermate outmaskerde, bereidde het in stilte den weg voor tot

die verwonderenswaardige gebeurtenissen in het haren, die van het bestuur, welke voor het einde des jaars plaats vonden.

Sommige van de misbruiken, welke Pitt had getracht te doen uitkomen en bloot te stellen, in de vervordering van de bill, welke hij in het Huis der Gemeenten ter tafel bragt, waren inderdaad van zulk eenen zondigen aard, dat zij niet alleen de verwondering opwekten, maar zelfs eenen graad van bespottelijkheid bragten. Zij dienden om te toonen hoe zeer het paus was beroofd geworden in vele of in al de voornaamste posten, vóór den afstand van lord North. Die man was het doel, waartegen Pitt zijne hevige vallen richtte: ook kon het Huis zich volstrekt niet lagchen onthouden bij een van de posten, welke som van 340 pond (4080 gulden) aangaf, betaald den secretaris van de schatkist, voor het artikel bindgaren.

De jaarlijkse uitgaaf van den eersten minister voor zijne persoonlijke kantoorbehoeften, ouler welke benaming echter het bindgaren begrepen was, viel gering uit, daar het op derhalve honderd pond (1200 gulden) kwam.

Lord North, om inlichting gevraagd, droeg niet alleen eene aannemelijke, maar ook eene verdoende verdediging van de meeste der aangehaalde voor. Wat aangaat de uitgaaf van bindgaren, vrij veel vrolijkheid had opgewekt, daar hij ten tijde zijne volkomene onwetendheid hieraan betuigd ondernam Robinson om er eene soort van uitlegging te geven, welke, hoe vernuftig of zelfs gegronde ware, echter zijne hoorders meer vermaakte dan den stelde.

Het is zeker, dat, gedurende het tijdvak dat in 1782 voorafging, de misbruiken, in vele grooter tementen, welke alle redelijke grenzen te boven luide parlementaire regeling eischten. Ik heb zelden gehad om te hooren, zoo niet om te zien, en voorbeelden van berooving (want zij verdiende naam) welke in de tegenwoordige dagen naar geloof zullen vinden. Ik was eenigzins van nabij met eenen handeldrijvende lord, die, eenen buit zeer groot fortuin bezittende, zelf lid van het Huis der Gemeenten in achtereenvolgende Parlementen was, hij tot lid van de kamer van koophandel was geworden, vaardigde hij een bevel uit om een aantal tinnen inktkokers aan te schaffen voor gebruik, welke hij naderhand tegen eenen, vervaardigd, verwisselde. Ik heb hem op het zien, gekleed in een gewaad van groen fluweel, die hij in zijn publiek karakter had besteld, en zoogenaamde doel om zaken te maken, ten einde ciële papieren te bevatten. Zijne vrienden en onderdanen konden de schrijfbuizen herkennen, waarvoor ruimen voorraad gemaakt had, meer dan tien jaren de kamer van koophandel telde, afgeschafte bij de Burke, had opgehouden eenig bestaan te hebben na 1782 wordt er gezegd, dat er dergelijke dan hebben plaats gehad. Deze edelman of liever zij stond op de lijst van de Britsche pairschappen, wat stemd waren, om of vernieuwd of ingesteld te worden door lord North en Fox, en wier getal, naar ik mij herinner, twee en dertig of drie en dertig bedroeg; bijzondere coalitie ten tweeden male in het kabinet was ingedrukt in het begin van 1784, zoo als zij zeker vernieuwd.

Nog waren dit de eenige officiële en ministeriële eigeningen niet van publieke gelden tot bijzondere doelen, welke de tijden, waarvan wij spreken, onderscheiden. Van het ministerie van sir Robert Walpole af, tot het van het bestuur van lord North, werden weinige van een aanmerkelijk inkomen, geheel vrij, aan den troon in naam gegeven. Zelfs onder het eerste bestuur van Rockingham in 1765, vinden wij Wilkes ingeschreven (quartered) op het geheele bedrag van de tafels der kamer en admiraliteit, ten bedrage van 1040 pond, daar de markies hem 500 pond, de mindere leden der schatkamer 60 pond ieder en de leden van de kamer van koophandel ieder 40 pond betaalden. Deze daadzaak is gestaafd in Horne's brief aan Pitt van 31 juli 1771. Men poogde niet om het te ontfangen. Toen de hertog van Grafton, in hetzelfde jaar 1771, den post van geheimraad aanvaardde, welke te voren voor lord was bestemd geweest, geeft Junius meer dan te kennen de laatstgenoemde edelman door den hertog geschreven ten koste van Night, die van 1782 in naam alléén het betaalmecaterschap en zeemagt bekleedde. Ik kende eene dame, welke, daar zij de dochter was geweest,

(1) FROUGHAM.

die een hoog ambt bekleed had, gewoonlijk gezegd 16 personen op ééne tijd *gereden* te hebben (1), die wie haar vader plaatsen gegeven had, onder die drukkelijke voorwaarde of dit beding. Ik geloof dat men allen overleefde. Gouvernemen ten, militaire be- stellingen, posten bij de belastingen, in een woord van allerlei soort binnen- en buiten- 's lands gewoonlijk beladen met *rijders*.

Herinner mij, in denzelfden tijd, waarvan ik nu in juli 1783, toen de bil ter regeling der *exchequer* voor het Huis der Gemeenten, dat *russey*, de in het werk gestelde misbruiken omtrent, vroeg: »Hebben de ministers nimmer bezond van het *inschrijven* (*quartering*) van eenen persoon ten koste van eenen anderen? Willen zij het wagen te verzekeren, dat op dit oogenblik geen persoon, naar het heet buiten betrekking, *ingeschre- ven* is op het salaris van iemand in bediening? Ik wil het tegenwoordige ministerie niet beschuldigen. Elke practijken, geloof ik, hebben onder alle bestu- ren, gedurende gerscheidene jaren, bestaan." Noch, noch lord *ROTH*, hoewel beiden opstonden om te spreken, gedurende den loop van den avond, waagden niet de verzekering van *russey* te weerspreken. De heer *PITT* zelf, toen hij de bil ter tafel bragt, waarvan laatst afgesproken werd, haalde vele vervreemdingen van pu- blicke gelden aan, welke toen plaats vonden, maar aan welke wij in de tegenwoordige tijden nauwelijks geloof kunnen slaan.

Aan het zoekantoor, waar geene *foorten* waren ver- loofd, en waar zij, onder *dien naam*, geweigerd werden, ontving de eerste klerk, wiens salaris geene 2500 pond 's jaars te boven ging, aan *giften* jaarlijks 2500 pond. De lords van de schatkist waren gewoon om eigene bedienden tot zegeldrakers op het zegel- antoor aan te stellen, terwijl zij hun dadelijk verlof afwezigheid verleenden, zoodat de taak door gevol- gen verrijt werd. Niet alleen kolen en kaarsen, zelfs sommig huisraad, werd door hooge ambtenaren om op kosten van het publiek naar hunne huizen, wel te Londen als op het land, gezonden te worden. Het zoekantoor en de verven vertoonden daadzaken, evenzeer hervorming vereischten. *PITT* verklaarde, de gewone gezamenlijke som voor schrijfbegroeven en 18000 pond (216000 gulden) te boven ging, er mede dat hij had gehoord van departementen, welke van het publiek van papier waren voorzien. Ik geloof dat hij echter verplicht te betuigen, dat lord *ROTH* niet het klaarste en waardigste antwoord gaf op deze betuigingen, dat hij hem persoonlijk of officieel be- trof, maar ook zijne eigene belangloosheid bewees, want hij aan het hoofd der zaken stond. »Toen zeide hij, »geplaatst werd, in het beheer van de schatkist, vond ik, dat mijne voorgangers steeds waren voorzien geworden van kolen en kaarsen op kosten van het publiek, volgens een oud gevestigd gebruik. Echter deed ik mijn voordeel niet met de aanwending, hoezeer gevestigd door leugte van *russey*, maar kocht deze artikelen uit mijne eigene beurs." Voegde er bij, »Niet alleen nam ik alle voorzorgen, om te voorkomen dat er bedrog op mijnen naam gepleegd, maar ik verzeker het Huis dat ik het onderzoek doen zal, en, zoo ik overtreding ontdekt, niets onaangewend zal laten, ten einde de overtreders te doen straffen." Al deze wijzen om het inkomen of salaris der posten te vermeerderen, vernietigd, zoo als ik weet, door den heer *PITT*, die eerste minister werd, in alle takken van het bestuur, zoo ver zijn invloed reikte. Maar hij was in allen verplicht een grotere inbreuk op de con- stitutie te maken, door het uitdeelen van eeretekenen en ambten, als een vergoeding voor emolumenten. (*Historical Memoirs; by E. W. WRAXALL*)

Verzoeking van den graaf VAN RECHTE- uitgesproken vrijdag den 5^{den} nov. 1842 in de vergadering van de Twee- de Kamer der Staten-Generaal.

Door MOGENDE HEEREN! De discussie omtrent de begroting van 1842, tegen welke aanneming ik mij, op destijds bekende gronden, heb verklaard, zijn mijne gevoelens den staat van zaken in ons vaderland evenmin als de zamenstelling en de gang van het bestuur, vertrouwen op dit bestuur blijft geschokt, en ik zal — evenmin als destijds — genoegzaam mijn roden.

gevestigd beschouwen, om aan hetzelfde eene *tweejarige* beschikking over 's lands gelden toe te staan.

In een breedvoerig betoog daaromtrent wederom te treden, zou noodeloos zijn; en U. E. M. aandacht wil ik niet vermoeijen door de behandeling eener staatkundige kwestie, toenmaals door verschillende geachte sprekers en ook door mij uiteengezet, en door de heeren minis- ters beantwoord, zonder dat (ik moet het verklaren) mijn aanvankelijk gevoelen is gewijzigd of mijn vertrou- wen is vermeerderd.

De beide andere motieven, op welke ik vermeend heb in de vorige zitting mijne goedkeurende stem aan de tweejarige begrotingswetten te moeten weigeren, be- staan mede beide nog.

Het eene, niet te herstellen, was de te late aanbieding der begroting, strijdig met de bepalingen der grond- wet: het andere het *hooge cijfer*. Dit laatste heeft slechts eene geringe wijziging door partiële, over het geheel weinig afdoende bezuinigingen verkregen.

Men zal, bij de verwerping van het voorgestelde, mij wellicht vragen, wat ik *verlang*.

Hoezeer ik vermeen, dat mijne politieke denkbeelden genoegzaam uit mijne vorige in deze Kamer gedane betoogen blijken, zal ik nogthans mijne wijze van zien kort, maar zoo ik hoop duidelijk, mededeelen.

IK VERLANG EENE CONSTITUTIONELE EN SUINIGE REGE- RING.

Ten einde daartoe te geraken, een homogeen ministerie, dat eenheid van kracht, eenheid van wil en eenheid van binnen- en buitenlandsche staatkunde tot regel van deszelfs politisch gedrag maakt.

Een ministerie, welks gang in de algemeene grond- beginselen door den koning wordt geleid, en hetwelk wederkeerig den koning deszelfs inzichten eerbiedig maar onbewimpeld en standvastig verkondigt. Een ministerie, geankerd op de openbare meening, met welke die der volksvertegenwoordiging, bij een verbeterd en directer kiesstelsel, noodwendig moet overeenstemmen. Een ministerie, in hetwelk de vorige regering door geen lid wordt vertegenwoordigd. Een ministerie, einde- lijk, vormende een *collectief staatsligchaam*, welks leden gezamenlijk den algemeenen gang van zaken overwegen, en het gewrocht der overwegingen, de handelingen en inzichten der regering, moedig en openbaar ver- kondigt.

En zoodanig ministerie is geenszins strijdig met de individuele verantwoordelijkheid van elk hoofd van een departement van algemeen bestuur; en wie zal kunnen beweren, dat het niet is nuttig en overeenkomstig aan de strekking van eene grondwettige regering?

Ik verlang eene herziening der grondwet door zooda- nig ministerie, op last des konings voorgesteld, in den constitutionelen, monarchalen zin, met het regt van zijde van het bestuur, om, namens den koning, de vertegenwoordiging des volks te ontbinden en aan nieuwe verkiezingen te onderwerpen.

Ik verlang die herziening bepaaldelijk uit het oogpunt van de vereenvoudiging van de huishouding van den staat, van welke alleen eene wezenlijke en afdoende vermindering van staatsuitgaven te verwachten is, — waardoor eenige miljoenen kunnen worden bespaard, de drukkende lasten der natie worden vermindert, 's lands crediet op hechte grondslagen gevestigd, onte- vredenheid te gelijk met het vertrouwen op de re- gering worden hersteld.

Bij het raderwerk van het bestuur moet slechts het noodzakelijke worden behouden, ten einde voor nuttige verbeteringen, waartoe ons de middelen tegenwoordig ontbreken, iets over te houden, zoodoende aan nijvere handen werk te verschaffen en den fysieken toestand van het land te verbeteren.

Het is niet in de karige belooning van bekwame en noodzakelijke ambtenaren, maar in de afschaffing van noodeloze of te ontberen ambten, in de vereenvoudi- ging van het geheele staatswerktaig, dat de bezuinigingen moeten gezocht worden.

Met omzigtigheid moet worden afgeschaft, met wijs overleg worden hersteld. De door velen gewraakte, door velen wellicht niet genoeg gekende centralisatie kan op eene verstandige wijze worden verminderd, echter zoodanig, dat het toezigt van hoogere besturen op min- dere in zoo verre blijft bestaan, als dit noodzakelijk is tot behoud van eenheid waar die nuttig is, tot be- houd van eenen regelmatig gang van zaken, en tot voorkoming van abuzen en kwellingen der bestuorden.

In zoodanig constitutioneel, in zoodanig vereen- voudigd staatsbestuur vind ik uitsluitend de herstel- ling van den bedroevenden toestand, in welken het land is gedompeld.

Ik beschouw zoodanig krachtig, op de behoefte en

de openbare meening gevestigd bestuur dubbel nood- zakelijk, als ik de woelingen, gadesla in een naburig rijk, vroeger een deel van Nederland uitgemaakt heb- bende; woelingen, die tot niets nuttigs of goeds kunnen leiden. Elk Nederlander verlangt voortaan in vrede en vriendschap met deze naburen te leven, en niemand, om immer met dezelve in eenige nauwere betrekking te staan.

En wie zal het mij dan ten kwade duiden, dat ik bij mij- ne overtuiging, in afwachting dat de nieuwe regering den ouden weg, die het vaderland ten verderve heeft geleid, verlate, en een ander, vaster constitutioneel en suinig bestuur vestige, aan dezelve dat vertrouwen niet kan en mag schenken dat ik zoo gaarne bereid ben aan haar te verleenen als zij afdoende maatregelen tot herstel van 's lands zaken zal nemen.

Ik zal tegen de voorgedragene begroting stemmen.

Volkenregt.

Histoire des progrès du droit des gens en Europe depuis la paix de Westphalie jusqu'au congrès de Vienne; avec un précis historique du droit des gens Européen avant la paix de Westphalie. Par HENRY WHEATON, Ministre des Etats-Unis d'Amérique près de la cour de Berlin. Leipzig, BROCKHAUS, 1841.

(Zie n°. 220.)

In de latere middeleeuwen ontwaart men eene opval- lende onverschilligheid der volken en vorsten omtrent eenigen overwigtigen staat. Onverschillig zag Europa den val toe van het magtige Bourgondische rijk. Ware Bour- gondië in stand gebleven, zoo zouden zware oorlogen tusschen Frankrijk en Duitschland zeldzamer geweest zijn. Maar na den val van Bourgondië staan, in de 16de eeuw, twee sterke mogendheden onmiddellijk tegen elkander over, de koningen van Frankrijk en het huis van Oostenrijk; beide stoten op elkander in de Italiaan- sche geschillen en oorlogen onder KARL VIII en LO- DEWYK XII. Na dien tijd ontwikkelt er zich eene be- trekkelijke gelijkheid onder de Europische staten, ge- heel verschillend van den vorm des middeleeuwschen vol- keren-staats. Het eerste denkbeeld van een politisch evenwigt, door verbonden te scheppen, rees in de Italiaansche staten en werd verder ontleend uit het bondgenootschap van Spanje en Oostenrijk. Daarna werd de Spaansche monarchie, benevens de beide Si- ciliën, de nieuwe wereld en twee groote kringen in het Duitsche rijk onder KARL V verenigd, Hongarië aan zijn huis onderworpen, de koning van Frankrijk ge- vangen, Milaan aan zijnen zoon gegeven; de *republic* heerschten door hem, Genua werd vrij door hem, *maxia* van Engeland diende zijn belang, de Nederlanden behoorden hem. Op zijn eersten rijksdag gaf hij den wil te kennen, het oude Keizerrijk te herstellen. » Een heer zou er zijn, volgens de herkomstige gebruiken des rijks." Eerst toen hij bij Mülberg overwonnen had, schreef hij onbeschrond belastingen en godsdienstwetten uit en omgaf (in 1550) de rijksvergadering met soldaten. *MAGNITS* van Saksen ondernam den strijd, men kan zeggen, niet alleen voor de vrijheid der Duitsche staten, maar ook, ofschoon onbewust, voor die van Europa. Hij verbond zich met HENDRIK II van Frankrijk. Hoe zon- derling klinkt, het dien Franschen koning, in eenen brief aan de rijksstanden, zich te hooren noemen, *Libertatis Germaniae et principum captivorum vindex*. Dazelfde strijd duurde voort onder den magtigen zoon des magti- gen *KARLS*, *FILIPS II*. Oostindië en Portugal, En- geland en Ierland voegden zich bij de Spaansche magt; *FILIPS* oom, keizer *FERDINAND*, was koning van Bohe- me en Hongarië; de hertog van Savoje, zijn zwager, won tegen HENDRIK II dien slag bij St. Quentin, die, volgens de uitdrukking van *KARL V*, den weg naar Parijs openen moest; de Spaansche troepen genoten den roem der beste krijgslucht, aan hunne spits *JOAN D'AU- STRIA* en *ALESSANDRO FARNES*; in de sluwe politiek ging geen kabinet zijne Italianen te boven; Genua was voor hem, Venetië vreesde hem, half Zwitserland hield zijne zijde, Rome durfde niets tegen den aanmatigenden be- schermheer des geloofs. Daarbij was Frankrijk verscheurd door zijne godsdienst-kampen; en toch braken *FILIPS II* despotische plannen op het bondgenoot van HENDRIK IV, *ELIZABETH* van Engeland en *WILLEM* van Oranje. De Nederlanden speelden eene roemvolle rol in die worst- ling, wier uitslag de vrijheid van Europa was. Bij he

eind z's letens zag FILIPS zijn rijk uitgeput van menschen, met schulden beladen, zijne vijanden en rebel- len majtig.

Vervolgens voegden zich de twee takken van Oostenrijk nogmaals te zamen en voerden gemeenschappelijk den 30 jarigen oorlog. Na de breuk der dommelige protestantsche unie werd de keizer FERDINAND II alvermogen. De heilige gebruiken des Duitschen rijks beperkten hem volstrekt niet; hij schiep vorsten en graven naar goeddunken, hief de rijksvergadering op en onderhield 160,000 man der beste troepen; aan de rijkstanden verbood hij de werving; aan de landstanden ontnam hij hante regten, Brandenburg en Pommeren bragten in weinig jaren 30 miljoen daalders op. Hij zette de hertogen van Mecklenburg ongehoord af; zonder vorseelijke regtstoel deed hij uitspraak voor Darmstadt, en Kassel, voor Bertholdsgaden tegen Salzburg, voor Hildesheim tegen Brunswijk; hij deed de graven van Mautna in den ban, verklaarde aan het onafhankelijke Zweden, wien het als koning erkennen zou. Toen lag tusschen de Oostenrijksche bezittingen in Italië en Duitschland Valtelin; Milaan moest verenigd, dit eelhalve ingetrokken worden. Savojo was meest Spaansch; de Elzas Oostenrijksch, Opper-Bourgondië Spaansch; de Spanjaarden hielden de Palz bezot; Hessen-Darmstadt was keizerlijk gezind; de erfopvolging in Julich en Berg was onbeslist; Vlaanderen was Spaansch. Wat heeft hier het verbond van RICHELIEU en GUSTAAF-ADOLF met de protestantsche staten uitgewerkt? De vrucht daarvan en der roemrijke overwinningen was de Westfaalsche vrede; alle Europische hoven namen deel aan denzelfden; de politieke toestand van Europa kreeg eene gansch andere inrigting; de twee takken van Oostenrijk waren gescheiden. Scherpzinnig kenschetst de schrijver de uitwerking van dien vrede; gelijkheid van godsdienst en dienvolgens onvermengde politiek; de Duitsche staten worden soverrein naar buiten en binnen; Frankrijk en Zweden strekken tot waarborgen daarvan en vormen een tegenwigt tegenover Spanje en Oostenrijk; de republieken der Vereenigde Nederlanden en Zwitserland, als volstrekt zelfstandige staten in het Europische statenstelsel, worden de vrijplaatsen der gedachte en de toevlugtsoorden der vervolgen; Spanje en Frankrijk verstaan zich omtrent de suprematie, bij den vrede der Pyreneën, in 1659; het Noorden, Zweden, Polen, Denemarken beslechten hunne vorderingen bij den vrede van Oliva en van Koppenhage, in 1660.

In de stormen des geweldigen strijds was de vervolgde Hugo GROTIUS met zijn onsterfelijk werk: *De jure belli ac pacis*, in 1625 te Parijs opgetreden; tegen het laatst der 17de eeuw doceerde RUFFENDORF te Heidelberg en Lund, waar hij, in 1672, zijn uitgebreid werk: *De jure naturae et gentium*, en later het uittreksel uit hetzelfde: *De officio hominis et civis* uitgaaf. De schrijver doet zien, hoe opmerkelijk terstond bij deze eerste grondleggers des volkenregts, in den waren zin des woords, de historische en filosofische behandeling der wetenschap zich van elkander scheiden en de verschillende scholen opkomen. Niet, dat Hugo GROTIUS de wijsgerige beschouwing miskende, hij gevoelde slechts de zwakheid van eenen enkelen hervormenden geest, die niet de magt der steeds toch subjectief voorgestelde gedachte, zijne eenw overtuigen en beheerschen wil. Daarom aande GROTIUS die menigte van plaatsen aan uit den Bijbel, de redenars, de wijsgeeren, de geschiedschrijvers en dichters aller eeuwen, ten einde de overeenstemming van den menschelijken geest omtrent de gewichtigste zedelijke beginselen van een daar te stellen volkenregt te toonen. Deze overeenstemming moet eene algemeene oorzaak hebben, zoo besloot hij verder, welke slechts in het natuurlijke regt of in eene gelijkmoortigheid der natien bestaan kan. Alzoo, op empirische of historische weg tot de filosofische conclusie komende, legt hij zijne grondslagen van tweederlei soort, natuurregt en volkenregt. RUFFENDORF, daarentegen, boochent eigenlijk het positieve volkenregt, hetgeen uit eene overeenstemming of uit overeenkomst der natien bestaan zou. Hij gaat afken uit den natuurstaat der menschen uit, wil daarin, gelijk MORRIS en alle staatkundige filosofen van dien tijd, den eenigen grond van algemeen regt vinden, en ziet zich derhalve genoodzaakt, waar hij over oorlog en vrede handelt, het abstracte denkbeeld, "i welk hem tot grondslag van redenering strekt, te wijzigen, door te erkennen dat de beschaafde natien zekere regelen hebben ingevoerd, ten einde het oorlogen te verzachten. Over het algemeen schijnt het gevoelen des schrijvers onbetwistbaar, dat RUFFENDORF in de belangrijste gedeelten zijns werks over het natuurregt, meer een compiler van GROTIUS en zijn scholier was; maar de billijkheid vordert daarbij, aan te merken, dat RUFFENDORF van veel meer belang is voor de wetenschappelijke ontwikkeling des natuurregts en der eigenlijke staatswetenschap, dan wel voor het volkenregt; terwijl men bij GROTIUS een zamenhangend geheel en gevolgrlijk stelsel mist, welk gebrek weder daaraan weder zijne natuurlijke vereenschapping

vindt, dat GROTIUS zich bepaalt bij een volkenregt, gelijk het bij eene meerderheid van beschaafde natien werd gevonden.

In den loop zijns werk vergelijkt nu de schrijver steeds de verhouding van den politichen toestand der staten en die hunner staatkunde zelve met de theoriën der publicisten. Zoo worden voor het eerste tijdvak de waarlijk opmerkelijke gevoelens van RUFFENDORF omtrent een evenwigt, hetwelk reeds op eene soort van algemeene republiek gegrond werd en tegen de ontzaglijke magt van het Spaansche huis gerigt was, aan de contrasterende politiek van LOEWYK XIV ten spiegel voorgehouden; EMBERTZ, SPIROZA, ZEUCH en anderen kortelijk bijgebragt, terwijl eindelijk het zeerecht behandeld wordt met eene uitvoerigheid en naauwkeurigheid, die dit boek moeten doen rangschikken onder degenen, waarin voor de historische verklaring des zeerechts het meeste is gedaan. (Het slot hierna.)

Advertentiën.

De PANDEN te Arnhem (in vorige Couranten breeder omschreven) toebehoorende aan den Heer GEORGIIUS VAN BERKUM, Aannemer aldaar, zijn ingezet en verhoogd als volgt:

1. Het HUIS en LOGEMENT, de Kroon, op de Markt f 10,000.
2. Het Kapitaal HEERENHUIS met TUIN en ruim OPEN ERF, op de Wal bij de St. Eusebius-poort f 6,823.

De toeslag, ten opzichte van het Huis op de Wal, blijft op den reeds vastgestelden dag, te weten: Maandag den 22sten November, bepaald; terwijl die van het Logement de Kroon niet op dien dag, maar 14 dagen later, en dus op den 6den December, zal gehouden worden; op beide dagen des avonds ten zeven ure in het Logement het *Zwijnschoofd*, te Arnhem; — terwijl inmiddels nadere inlichtingen gevraagd, en verhoogingen gesteld kunnen worden ten Kantore van den Notaris Mr. TAAIJ, te Arnhem.

De Notaris KOLFSCHOTEN te Arnhem, zal, op Donderdag den 18den November 1841, des voormiddags ten 10 uur, in het *Wapen van Gelderland*, te Geldersch Veenendaal, finaal verkoopen, de navolgende is de *Arnhemse Courant* van den 19den en 30sten, *Handelsblad* van den 22sten en *Haarlemmer Courant* van den 27sten October jongstleden in het breede omschreven

VASTE GOEDEREN,

gelegen te Stichtsch- en Geldersch Veenendaal, Rheenen en Baanekom, bij inzel gebragt als volgt:

1. a. De HOFSTEDEN, Hertenstein, c. a. op f 3500.
- b. Een kamp WEIDE- of HOOLAND, op f 2400.
- c. Een kamp DITO en AARDAPPELENLAND op f 2100
- Massa van a. en b. » 6100.
- Massa van a., b. en c. » 9600.
2. Een HUIS en ERF c. a. » 6500.
3. Het REGT VAN EEN ERFPACT, op f 200.
4. Een HUIS en ERVE c. a. » 830
5. HOOL- of WEILAND » 940.
6. Een kamp BOUWLAND » 430.
7. Een kamp HOOLAND, de Kooi » 4500.
8. Eene BOEREN-HOFSTEDEN » 3800.
9. Een kamp HOOLAND » 1650.
10. Een kamp VEENGROOND en WEILAND, op f 330.
11. De ZITPLAATSEN in de Kerk f 287.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij de daarbij vermelde Notarissen.

Door het Ministerie van den Notaris JOHANNES MULLER, te Apeldoorn, Provincie Gelderland, residerende, zal, op Donderdag den tweeden December aanstaande, des morgens om tien uur, ten huize van den Kastelein VAN DER BEEK, in den *Arend te Apeldoorn*, worden geveild, en veertien dagen later, zijnde den zestienden December daaraanvolgende, in het openbaar, eerst in Perceelen, daarna in Massa worden verkocht:

Een in de kom van de volkrijke gemeente Apeldoorn, nabij het bevaarbare Kanaal, allervoordeligst gelegen en welbekante WATERKOORNMOLEN met WOONHUIS; voorts eene daaraan liggende OLIE- en RUNMOLEN, en een aan de andere zijde der waterrijke beek afzonderlijk gelegene en insgelijks door water gedreven wordende PAPIERMOLLEN, met WRIJFMOLLEN en WOONHUIS, met de daartoe behoorende GEBOUWEN, ERVEN, TUINEN, LANDERIJEN en GEREEDSCHAPPEN.

Informatiën zijn met vrachtrijde brieven te bekomen ten Kantore van den Notaris MULLER te Apeldoorn, en van Mr. H. W. JORDENS, Procureur te Deventer.

+++ Te Arnhem wordt TER OVERNAME
+++ MING aangeboden eene zeer bekante, met
+++ goed succes gedreven wordende, en op eenen
goeden stand gesitueerde AFFAIRE in KRIS-
TAL-, GLAS-, PORCELEIN- en AAN-
DEWERK. — Het HUIS kan, des verkie-
zende, mede in Huur, of in Koop, worden overge-
nomen.

Met gefrankeerde en geteekende brieven, onder Letter P., is het nadere bevragen bij den Boekdrukker C. THIEME, te Arnhem.

++ De Ondergeteekende berigt zijne ge-
++ Begunstigers hiermede, dat hij wederom
++ partij zijn GEKLEURD KALFSE
DER ontvangen heeft, bijzonder geschikt voor
heele en halve ENGELSche BANDEN.
Waarvan de prijzen, voor groot octaaf, in nette
Engelsche banden gebonden 80 cents, 90 cents
hooger zijn. Verzoeken ieders gunst en recom-
datie.

H. H. KLEINSMIE

in de Koningstraat te Arnhem.

Bij wien ook een LEERLING wordt gevraagd.

++ Een TUINMAN, van de Rooms-
++ Katholieke Godsdienst, tusschen de 30
++ 40 jaren oud, ongehuwd, het Snoeien
Binden en de Moeserij verstaande, alsmede niet gek-
onkundig in de Broeijerij en Bloemen, wenschte,
gen een matig salaris, zich tegen primo Februarij
Mei aanstaande geplaatst te zien.

Nader adres, onder gefrankeerde brieven, bij
BRINK, in de Looijerstraat, te Leiden.

LEES HIER!

Men vraagt een compleet en ongeschonden stel
ARNHEMSCHE COURANT, van 1
Januarij 1836 tot ultimo December 1840. — Op
van prijs gelieve men franko te doen bij den Uitg-
dezer.

Uit de Hand te Koop.

Een MERRIE PAARD (Schim-
goed gedresseerd onder den Man en in
Tuig. Te bevragen, in de Lange Nieuwe
straat No. 190 te Nijmegen.

* * Bij C. A. THIEME, te Arnhem
van de pers gekomen, (zie *Arnhemse Courant*
4 November 1841) de zoogenaamde

BERUCHTE STAAT

OF

ALGEMEEN OVERZICHT

VAN DEN

VERMOEDELijken TOESTAND VAN 'S RIJES
SCHATKIST

OP DEN 1sten JANUARI 1841,

MET INBEGRIJF DER

BATEN EN LASTEN

VAN HET

AMORTISATIE-SINDICAAT

op hetzelfde tijdstip.

Prijs 50 cents.

Dezelve wordt niet in commissie gegeven, maar
op franko aanvragen franko per post toegezonden.

DÉPÔTS daarvan zijn te Amsterdam bij
SCHOONEVELD EN ZON; te 's Gravenhage bij K. T. van
te Utrecht bij VAN TERVEEN EN ZON; te Rotterdam
VAN BAAREN; te Groningen bij J. OONKENS; J. J. te
warden bij SURINGAR; te Middelburg bij VAN DER
en JUTTING; te 's Bosch bij PALIJS EN ZON; te Zier-
bij TJENK WILLINK; te Maastricht bij BUAY-LEVA
te Nijmegen bij J. F. THIEME; te Tiel bij C. CAMPA
te Zutphen bij W. J. THIEME.

Marktprijzen.

Nijmegen, 8 November 1841.

Tarwe word op vorige prijzen gehouden, met
lijken omgang; Oude Hooglandsche f 12.25 à f 12.50
dito Kleefsche en Inlandsche f 11.25 à f 12; Nieuwe
Tarwe van f 9 à f 11. — Rogge tot vorige, f 7.15
traag afgegaan; Oude f 6.90 à f 7.15; Nieuwe f 6.75
à f 6. — Gerst vond tot beperkte prijzen genegen
pers; Winter- f 4.75 à f 5, Zomer- f 4.25 à f 4.50
Boekweit in een doen; Nieuwe f 6.25 à f 6.50
Haver als voren; Oude f 2.80 à f 3.10; Nieuwe f 2.70
à f 2.70. — Erwten waren begeerd; Groene f 11
f 11; Groene f 9 à f 10.75; Witte f 7.25 à f 7.50.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 9 Nov. 2 El 0 Palm 5 Daim; gew. 0 Daim + 5 Daim.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.